

Studiul 6

Lecții mai greu de învățat

Textul de memorat: „Și Isus i-a zis: „Du-te, credeați în te-a mântuit”. Îndată orbul și-a căpătat vederea și a mers pe drum după Isus.” (Marcu 10:52)

Duminică, 1 noiembrie - Asumarea vinovăției

Geneza 3:1-11

¹ Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu.

El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ‘Să nu mâncați din toți pomii din grădină?’ ”

² Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

³ Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: ‘Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.’ ”

⁴ Atunci, șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri,

⁵ dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”.

⁶ Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

⁷ Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.

⁸ Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

⁹ Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?”

¹⁰ El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.”

¹¹ Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?”

Romani 5:11-19

¹¹ Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.

¹² De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...

¹³ (Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege.

¹⁴ Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celui ce avea să vină.

¹⁵ Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala, căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți.

¹⁶ Și darul fără plată nu vine ca printr-acel unul care a păcătuit, căci judecata venită de la unul a adus osândă, dar darul fără plată venit în urma multor greșeli a adus o hotărâre de iertare.

¹⁷ Dacă, deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii vor domni în viață prin acel unul singur, care este Isus Hristos!)

¹⁸ ...Astfel dar, după cum printr-o singură greșală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.

¹⁹ Căci, după cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.

Luni, 2 noiembrie - Fugarul

Geneza 28:10-17

¹⁰ Iacov a plecat din Beer-Șeba și și-a luat drumul spre Haran.

¹¹ A ajuns într-un loc unde a rămas peste noapte, căci asfințise soarele. A luat o piatră de acolo, a pus-o căpătâi și s-a culcat în locul acela.

¹² Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe scara aceea.

¹³ Și Domnul stătea deasupra ei și zicea: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam și Dumnezeul lui Isaac. Pământul pe care ești culcat ți-l voi da ție și seminței tale.

¹⁴ Sămânța ta va fi ca pulberea pământului; te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta.

¹⁵ Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta, căci nu te voi părăsi până nu voi împlini ce-ți spun.”

¹⁶ Iacov s-a trezit din somn și a zis: „Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n-am știut.”

¹⁷ I-a fost frică și a zis: „Cât de înfricoșat este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!”

Marti, 3 noiembrie - Rabbi Isus

Ioan 1:1-14

¹ La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

² El era la început cu Dumnezeu.

³ Toate lucrurile au fost făcute prin El, și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.

⁴ În El era viața, și viața era lumina oamenilor.

⁵ Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.

⁶ A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan.

⁷ El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.

⁸ Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.

⁹ Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om venind în lume.

¹⁰ El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.

¹¹ A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.

¹² Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;

¹³ născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

¹⁴ Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.

Miercuri, 4 noiembrie - O credință mare

Matei 15:21-28

²¹ Isus, după ce a plecat de acolo, S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

²² Și iată că o femeie canaaneancă a venit din ținuturile acelea și a început să strige către El: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este muncită rău de un drac.”

²³ El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor: „Dă-i drumul, căci strigă după noi”.

²⁴ Drept răspuns, El a zis: „Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel”.

²⁵ Dar ea a venit și I s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!”

²⁶ Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței!”

²⁷ „Da, Doamne”, a zis ea, „dar și căței mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor”.

²⁸ Atunci, Isus i-a zis: „O, femeie, mare este credința Ta! Facă-ți-se cum voiești.” Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Marcu 7:24-30

²⁴ Isus a plecat de acolo și S-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu știe nimeni că este acolo, dar n-a putut să rămână ascuns.

²⁵ Căci, îndată, o femeie a cărei fetiță era stăpânită de un duh necurat a auzit vorbindu-se despre El și a venit de s-a aruncat la picioarele Lui.

²⁶ Femeia aceasta era o grecoaică de obârșie siro-feniciană. Ea Îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.

²⁷ Isus i-a zis: „Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței”.

²⁸ „Da, Doamne”, I-a răspuns ea, „dar și căteii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor”.

²⁹ Atunci, Isus i-a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ieșit dracul din fiică-ta”.

³⁰ Și când a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat și ieșise dracul din ea.

Joi, 5 noiembrie - Două feluri de a vedea

Marcu 10:46-52

⁴⁶ Au ajuns la Ierihon. Și, pe când ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, ședea jos, lângă drum, și cerea de milă.

⁴⁷ El a auzit că trece Isus din Nazaret și a început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

⁴⁸ Mulți îl certau să tacă, dar el și mai tare striga: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

⁴⁹ Isus S-a oprit și a zis: „Chemați-l!” Au chemat pe orb și i-au zis: „Îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă”.

⁵⁰ Orbul și-a aruncat haina, a sărit și a venit la Isus.

⁵¹ Isus a luat cuvântul și i-a zis: „Ce vrei să-ți fac?” „Rabuni”, I-a răspuns orbul, „să capăt vederea”.

⁵² Și Isus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mântuit”. Îndată orbul și-a căpătat vederea și a mers pe drum după Isus.

Evrei 5:12-14

¹² În adevăr, voi, care de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.

¹³ Și oricine nu se hrănește decât cu lapte nu este obișnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc.

¹⁴ Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuințare, să deosebească binele și răul.